

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΜΥΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΡΟΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

Εδυσκολία οἱ δυὸς ἀντίτιτοι σήκωσαν τώρα τὰ σπαθά τους. «Ησαν ἔτοιμοθάνατοι σχεδόν καὶ πλημμυρικοί οἱτούς.

Τέλος ὁ Κιρκώφ, ἔξαντλημένος πειά, ἀφῆσε τὸ ὄπλο του νά πεσή κάτω καὶ στηρίχηται σ' ἕνα παράθυρο. Δὲν μποροῦσε νά κάψῃ ωστε τὴν παραμονὴν πάνω του. Τὰ μάτια του, δεσπαιλέμενα ἀπὸ τὸν τρόμο στὸ σωματεμένο πρόσωπο του, ἔλανα καρφωθεῖ μὲ ἀγονία στὸ Σομπέργη, τοῦ ὅποιον ἡ κατάστασις δὲν ἦταν καθόλου καλύτερη ἀπ' τὴν δική του.

Καὶ δὲν προστάθησε κανόν νά φύλαξῃ ἀπ' τὸ στεφνὸν κτύπημα, ποὺ ὁ λαμπτός αἰτός φίλος ἐτελειώθησαν νά τοῦ καταφέρῃ.

Οἱ Σομπέργη πρατεύσε τὸ σπαθὶ του καὶ μὲ τὰ δυὸς χέρια καὶ ἔξαφνα μ' ἔνα κτύπημα τρομερό καὶ ἀπεγνωμένο, τοῦ τὸ κάρφωσε στὸ στήθος.

Ἐπειτα, καταβάλλοντας μιὰ στερνὴ προστάθεια, τὸ τρόπαιον τάλα ξεσ.

Τότε ὁ Κιρκώφ ἔγειρε συγάντε πάνω στὸ παράθυρο καὶ ἀπόμενε ἐξει μὲ τὸ μαστὸν πορειασμένο ξεσ.

Οἱ θεαταὶ ἐτοιμάζοντονταν νά ἐγκαταλείψουν τὶς θέσεις των, ὅπαν ἴδαν τὸ Σομπέργη νά ἐγκαταλείπῃ τὴν πρατεξαφία καὶ νά προχωρήσῃ στηριζόμενος στὰ πάντα.

Κύπταζε σάν πρελός πρὸς τὸ μέρος τῆς Ἐλένης. Είχε γυρίσει πρὸς αὐτὴν τὸ καταματομένο κεφάλη του, ποὺ κάθε τόσο, μὴ μπορῶντας πειά νά τὸ κρατήσῃ, τὸ ἀφρίνεις καὶ ἔγενον ἐπάνω στὸν δύο του. «Ωστόσο, καταβάλλοντας τὶς τελευταῖς προστάθεις τῆς θελήσεως του, κατώρθωντας πάλι νά τὸ ἀναστρέψῃ καὶ νά προχωρῇ μεριάνα βίβηματα, ἀφένοντας κόμματα αἴματος πίσω του. Στηρίζονταν στὸ σπαθὶ του τοῦ ἥταν κατακόκκινο ἀπ' τὸ αἷμα τοῦ Κιρκώφ.

— «Ω! εἰτε τότε ἡ Ἐλένη στοὺς καλεσμένους τῆς. Φεγγάτε! Φεγγάτε δλοῦ...

Δὲν εἶχε ἀντιληφθεῖ δύος, δτὶ οἱ περισσότεροι εἶχαν φύγει καλύτερα. Είχαν φύγει σάν μερικοί του, ποὺ είχαν κάποια ἔνα μάστη πούλω, συλλογήμενο — ποὺ ἀργά βέβαια — ὅτι αὐτὴ ἡ ἡλόθεσις θὰ προσαλούσε πλάνο καὶ φάγκοντας νά βροῦν τὸ φέμηνα, μὲ τὸ ὅποιο θὰ ἔβγαζαν τὴν εἰδήνη ἀπ' τὸν ἑαπό τους.

Ωστόσο, ἵτηζον καὶ μερικοί ποὺ διστάζανταν νά ἀφίσουν τὸ Σομπέργη σ' αὐτὴ τὴν καταπάτησι καὶ τρέχοντας πρὸς αὐτὸν, τοῦ πρότερων νά τὸν μεταφέρονταν στὸ σπαθὶ του.

Μὰ ὁ Σομπέργη, χειρονομήντας ἄγρια, τοὺς ἀπομέμρωνε.

— Φεγγάτε! Φεγγάτε... τοὺς εἴλεντας καταβάζοντας. «Ἄφηστε μας! Εἴ με δική μον! Τὴν κέρδιστα...

Τότε αὐτοὶ ἀπομαρτύνθησαν, σπωτεύοντας νά πάρουν τὸ πτώμα τοῦ Κιρκώφ καὶ νά τὸ μεταφέρουν στὸ μέγαρο του. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴν, οἱ ἀπρέτες, οἱ δύοι εἶχαν ἔξαντληστοι καὶ ὅτη τὴν διάρκεια τοῦ δράματος, πανοπάστηκαν καὶ ἔισαν, ὅτι ἡ καρία τους θὰ τ' ἀναλέιβενε ἡλα, παρακαλῶντας τοὺς συγχρόνως ἐκ μέρους τῆς νά ἐγκαταλείψουν τὴν κατοικία.

Μέσοι σὲ μιὰ στιγμὴν, δύοι εἶχαν φύγει. Δὲν εἶχε μείνει πειά, παρὰ δὲ τοιμοθάνατος Σομπέργη, δὲ δύοις ἔξαντλημόθους νά σέρνεται ἀπὸ δέντρο σὲ δέντρο, φργχάζοντας δύοντα.

Η Ἐλένη βιοικάτων τῷσιν κάμαρά της μαζί μὲ τὰς γυναικεῖς τῆς ὑπηρεσίας της, ἡ δύστιστης τῆς βοηθούσαν στὴν νυχτε-

φινή της τουαλέτα. Πολὺ γαλήνια, τοὺς ἔδυνε διάφορες διαταγές. Μὰ καμαριέρα τῆς χτένιζε τὴν θεαματιά της κόμη, ἐνῶ συγχρόνως γυάλιζε μόνη της τὰ νύχια της.

— Τόρα, εἴτε ἔξαφνα, πηγαντε νὰ μοῦ φέρετε τὸν νέο αὐτὸν ποὺ περιμένει...

Μιὰ καμαριέρα βγῆρε ἀμέσως ἔξι καὶ ἔνανγκιστος ἔστει' ἀπὸ δινὸς λεπτὰ μαζὶ μὲ τὸν ίδιο Σομπέργη.

Μόλις αὐτὸς μητῆρε μέσα, ὅλες ἡ καμαριέρες ἀποσύρθησαν.

«Ο Νικόλαος, χωρὶς νά τὴ λέξη, ἔφερε ἀμέσως πρὸς τὴν Ἐλένη καὶ τὴν ἔστριξ παραμορφα στὴν ἀγκαλιά του. Ἐκείνη τοῦ καυματεύοντος μὲ τὰ μάτια της, μὲ τὰ χεῖλη της, μὲ διο τὸ εἶναι.

«Ἐξαφνα, η πόρτα τὸ δωμάτιον δινοῖ. Ο νεαρός Σομπέργη ἔκανε νά γινεται τὸ κεφάλι του, μὰ ἡ Ἐλένη τοῦ τὸ κράτηρα μέσα στὰ κέρω της, λέγοντάς του:

— Μή γυρίζεις, Νικόλοσσα!... Μή κυττάς πάσι!... Κόττα με ἔμενα!... Κόττα με!... Νά!... «Ετοι!... Πάντα ἔτσι... Πέξ μου πάς μ' ἀγαπώ!...

— «Α!... ο' ἀγαπώ!... Σ' ἀγαπώ!... φινύρισε ἀναστενάζοντας ὁ νέος, μεθυσμένος.

Καὶ κόλλησε τὰ χεῖλη του στὰ δικά της.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμή, μᾶς διτάξη κραυγὴ ἀκούστηκε, μᾶς κραυγὴ μανίας καὶ μιὰ κραυγὴ πάνων, καὶ δυὸς πτώματα κυλιστράντα κάτω στὸ ταπετό.

Ο γέρος Σομπέργη, ὁ διτός μὲ ὑπεράνθρωπες προστάθεις είχε καταρθῆσε νά συρθῇ ὡς τὸ δωμάτιο τῆς Ἐλένης, είχε μετεῖ μέσα ἀρρεβῶς τὴ στηριγμή ποὺ ὁ γινός τοῦ έσυργε μέσα στὴν ἀγκαλιά του αὐτὴ τὴ γνωστά, γύνη τὴν δύοντα ιδιούτα πάντας σὲ λίγο. Ο γινός τοῦ ἔπαιρε τὴ θέση του στὸ πλάι της...

Τότε, μέσα στὴν τρέλλα ποὺ τὸ φλόγιζε τὸ κεφάλι, χωρὶς νά συλλογιστῇ τί ἔκανε, πατέβαλε μᾶς προστάθεια ἀχάρια καὶ σηκώνοντας καὶ μὲ τὰ δινὰ τὸ χέρια τὸ ματωμένο σπαθὶ του, τὸ ἔχωσε στὴν ράξη τὸ παδιόν του. Μᾶ συγχρόνως μ' ὁ ἴδιος, συντριμμένος ἀπὸ τὴν προστάθεια του αὐτῆς, ἔβγαλε τὸν τελευταῖο τὸ στεναγμό καὶ σωράστηκε κάτω.

Η Ἐλένη ωχτήκε πρὸς τὸ πλάι της καὶ ἔτσι τὸ σόμι τοῦ γυνοῦ ἔπεισε διτάλα στὸ πτῶμα τοῦ πατέρα του.

Ο νεαρός Σομπέργη, ὁ διτός ποὺ δὲν εἶχε ξεμηνήσει ἀπόμενο, οπωρογόνως ἀπὸ τὸν πατέρα της σταματώντας τὴν Ἐλένη, ποὺ ἔξαπολούσθησε νά γαμετάλη.

Οταν ἔταψε κι αὐτὸς νά σκευεῖ ἡ κόρη του ἔξοριστον τῆς Σιθηρίας, ἔπειρωντε τὰ δυὸς πτώματα μὲ τὴν ἀφρο τὸ λαμέ παπούων της καὶ φινύρισε:

— Σοῦ τοὺς προσφέρω κι αὐτὸς τοὺς δινό, πατερούλη!...

XIX

ΟΧΙ! ΟΧΙ! ΨΥΧΟΥΛΑ ΜΟΥ: ΛΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΑΝ ΟΛΑ!...

Η Ἀγάθη, η κόρη των πρόγονων Κιρκών, οὗτος σκέψητρε νά κουμηθῇ ἔκεινη τὴ νύχτα. Εβλεπε, δτὶ δὲν μποροῦσε πειά νά ζήσῃ τὴ αὐτὴ τὴ χώρα, κι εἶχε ἀποφασίσει νά φύγῃ. Δὲν εἶχε δύος κρύματα καὶ δὲν ἤξερε κανένα, στὸν δόποι νά ἔχῃ τὸση ἐμπιστούνη, δῶσε νά ζητήσῃ ἀπ' αὐτὸς νά τὴν προστατέψῃ.

«Ολοὶ τὴν εἶχαν ἔγκαταλείψει, δύοι τὴν εἶχαν παραδόσει, στὸν ἀπάλιο Ρασπούτον καὶ σὰ δύτηνας πάραποταν μᾶς χρειεσθεῖται, ή Ἐλένη, γιά νά τὴν σώσων.

Η Ἀγάθη ἔννοιωθε τόρα πρὸς τὴν τὴν πατέρα της, πρὸς τὴν εὐγνωμοσύνην, «Αναπορχάζοντας ἀχάρια ἀπὸ τὸν πινδόνους ποὺ

Η εύνοουμένη τοῦ Δουδούκιου 14ου κ. Μαιντενόν καὶ η κυρίας τῆς ἀκολουθίας της, ἔργαζόμενες.
(Πίνακας τοῦ Σεδινιάρ.)

είχε διατρέξει, έβλεπε μὲ τὴ φραντασία τῆς νὰ δρθώνεται ἀνάμεσα ἀτ' αὐτήν καὶ τὸν Ρασπούτιν ἡ πρωτεῖν ἡ δρασία αὐτή γυναῖκα, γιὰ νὰ διώξῃ μαρφά της τὸν τρομερὸ ἐφιάλτη.

Μά ἄμφο ἦταν αὐτή, γιατὶ νότι πάντα νὰ ξητήσῃ ἀλλοῦ προστασία : Θά πήγανε νὰ ριζήσῃ στὰ πόδια τῆς Ἐλένης, τὴν ίδια νήστη καθόλα, θά της ἔλεγε τοὺς πόδους της καὶ θά τὴν ισέτευε νὰ τὴν προνηθῇ νὰ φύγῃ, νὰ ἔργαται εἰψή τὴν Ρωσία, η δοκιά τῆς προκαλούσσει φρίστη... "Ἄχ ! νότι Σαναγάνηριζ στὴ Γαλλία ! Νά ξανά-βλεπε τὶς χῶρες τοῦ ήμου καὶ νὰ περινοῦν ἐκεὶ τὶς ήμέρες της καὶ τὶς νύχτες της, χωρὶς ἀγοράς καὶ πόδους..."

"Η Ἐλένη ποῦ ἤταν τόσο δυνατὴ καὶ τόσο πλούσια, θά τῆς προ-μήθεν διαβατήριο καὶ θὰ τῆς δάνειε χρήματα.

Μὲ τὶς σφέψεις αὐτές, η Ἀγάθη ντυθήκει γριόρου, τινάζεται σ' ἓνα σπειρόν παναφόρι μὲ ἀφογοχάστηρα. Κανένας θύρβος δὲν ἀκούγοταν. Απορρωπούσα τότε βγήκε ξενιά, κατέθηκε μιὰ μικρὴ ίδιατερη σκάλα καὶ βρέθηκε στὸ δρόμο.

"Ηξερε ποῦ παῖδες ποῦ βρισκούνται τὸ στάτιο τῆς Ἐλένης. Είχε ιδεῖ πολλές φορές, κατὰ τὸν περιπάτους της στὰ περιχώρα, τὴν πολιτεῖλη αὐτή ἐπεινά, στὴν δοκιά παθόντας ἡ χορεύσια.

Τη Ἀγάθη περιπάτησε ἀφεκτὴ ὥρα. Είδε τέλος τὴν στέγη τῆς ἐ-παύλεως, πάνω ἀπὸ ένα σπειρό σιδερόφρο. Σκεπτότας νὰ διευθύνῃ πρὸς τὴν πεντρούι εἴσοδο της, δύτι ξεσφράνει αντίκρυσε μισθοστά της μιὰ μικρὴ πόρτα μισάνικητη. Λαμέτως ἡ νέα μιτρά μέσος καὶ προ-χώρησε μέσα ἀπὸ τὸ δέντρο. Σὲ λίγο ἔφτασε στὸ πίσω μέρος τῆς

Από μιὰ πόρτα ἀνοικτή, μπήκε τότε σὲ μιὰ μεγάλη αίθουσα, διονούσιες ἀπερίγραπτη ἀπάξια : τραπέζια ἀνατολογισμούμενα, πλάτα στοιχείων καὶ... αἷμα, ἀρθρόνα μέμα παντοῦ, στοὺς τοίχους, στὸ παρόπετο, στὰ τραπέζιαντη-λα, σπὺς πετούτες.

Η φτωχὴ Ἀγάθη διαθορχώθησε μὲ φρίση, καπαδιάβαντοντας, διὰ κάπιο τρομερὸ δράμα εἰ-χε παγκτεῖ ἐξει μέσο.

Θέλησε τότε νὰ φύγῃ καὶ βλέποντας μιὰ ἄλλη πόρτα ἀνοικτή, διευθύνθη πρὸς αὐτήν.

Μά ποινι πάσσει ἐκεῖ, τῆς φάντης διὰ εἰδούσα πρᾶγμα ποὺ ταίνιανταν σ' ἓνα παρά-θυρο. "Έχουμε ένα βήμα καὶ ξεχώρισε μάριοτα εἶνα πτώμα.

Γύρισε ἀλλού τὸ κεφάλι της καὶ ὠφεισε ποὺ τὴν πόρτα, γιὰ νὰ μήν ἀντικρύσῃ τὸν κυνηγόνυμο αὐτὸν ἐμμέτωρ.

Μά δταν σὲ λίγο ἡ Ἀγάθη βρέθηκε στὸν κῆπο, μὰ δίνανες ἀνάπτερο ἀτ' τὴν θέληση της, τὴν ἔκανε νὰ στρέψῃ τὸ κεφάλι της ποὺ τὸ μέ-ρος τοῦ παραθύρου, διονούσιες τῆς εἰλή φραντεῖ πῶς εἶδε τὴν πτώμα.

Καὶ αὐτὴ τὴν φορά, διέκρινε καυθαρὶ τὸ κε-φάλι τοῦ πτώματος καὶ ἀναγνώρισε τὸν πατέρα της, τὸν δυστυχισμένον περίγραμα Κυριών.

Ἔβγαλε ἀμέσως μιὰ ὑπόκριψη πραγή καὶ σύνθησε τρεμάμενη ὃς τὸ παραθύρο γιὰ νὰ βε-βαιωθῇ ἂν αὐτὸν ποὺ εἶχε δεῖ ἤταν ἀληθινόν.

Ναι, ἤταν ὁ πατέρας της, πλημμυρισμένος στὸ αἷμα τοῦ καὶ μὲ τὰ μάτια τοῦ ἀνοικτὰ δάκρυα.

Η Ἀγάθη ἀλλοιώσε τὰ χέρια της μισθοστά καὶ ἀνοιξε τὸ σπόμα της, μὰ δὲν μισθοφερε νὰ φρανάξῃ.

Ολόγραφά της, παντοῦ, ἐπάνω στὴν ἀψιο τῶν δεντροστοιχιῶν, στὰ μονοπάτια, στὴν χλόη, ὑπήρχε αἷμα.

Καὶ παρασάτω —δ φρίση— ἐπάνω σὲ μερικὲς δραστανοίες, βρι-οζόταν έν' ἄλλο πτώμα.

Μά ἤταν ἀληθινά δὲν αὐτὸν ποὺ ἔβλεπε ; "Η δινειρευτάντα;

Κι' ξεσφράνε, ἀνάμεσα σ' δὲν αὐτὸν τὰ μακάρια πράγματα, είδε μιὰ σκιὰ ζωντανή, η δοκιά διάσχισε τὸν κῆπο καὶ η δοκιά τὴν πόδη μαζεὶ περισσότερο καὶ ἀπὸ τοὺς πεθαμένους.

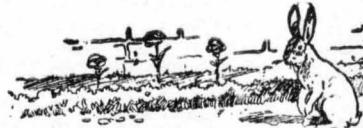
"Ἔταν δὲ Ρασπούτιν !

Ναι, ὁ Ρασπούτιν, δὲν ὄτοξος διευθύνοταν πρὸς τὴν εἴσοδο τῆς κατοικίας.

"Ἔταν αὐτός, αὐτός ! Οχι, δχ, δὲν δινειρευτάντα. Τὸν ἀναγνώρι-ζε, τὸν εἶχε δεῖ αὐτὸν πολὺ κοντά ἐκεῖνο τὸ βράδυ η δυστυχισμένη νέα.

Λαμέσως δημως συνέβη κάπι πεφίεργο : "Ολος δ φόδος της δια-λύθησε μὲ μᾶς καὶ μιὰ τρομερὴ δργή τὴν ἐκπρίσεις ἐναντίον τοῦ τέρατος αὐτοῦ γιατὶ νόμιζε, δτο διὸ αὐτὸν τὸ αἷμα, ἐκεῖνος τὸ εἴλε χύσει ! Αὐτὸς εἶχε σκοτώσει τὸν πα-τέρα της ! Αὐτός, αὐτός, ποὺ ἤταν έκανες γιὰ δῆλα πά τὰ δραλήματα καὶ γιὰ δῆλες τὶς φρικαλεότητες..."

(Ἀκαλούθει)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Η Βελγικὴ Βασιλικὴ Ἐπαρχεία Γεωγραφίας ἐδημοσίευσε πρὸ-μερῶν μὰ ἐπιστημονικούς γιὰ τὰ διαιωνίτια ποὺ ἔχουν ἔχασθε ὡς τόδια ἀπὸ τὰ ἔγκατα τῆς Γῆς.

— Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὴ στατιστικὴ αὐτή, ἀπὸ τὶς Ἰνδίες ἔ-χουν ἔχασθε δῆλα ποὺ τόδια 2.000 κιλὰ διαμετρούν, ἀπὸ τὴν Ἀφρική 34.000 κιλὰ καὶ ἀπὸ τὶς Κάλες δῆλες 2.000 κιλά.

— Η σιναλοϊκή ἀξία τῶν διαιωνίτων μετῶν ἀπόλογος εἶναι πράγματα χαροπάνων φράγκων.

— Σὲ πολλὲς Ἀμερικανικὲς καὶ Ἀγγλικὲς ἐκκλησίες, τὸν χρό-τῶν φαλάτων τὸν ἀντικατέστησαν τελειωμένα μὲ φωνογράφους, οἱ δ-ποῖοι παιζούν θρησκευτικὰ μουσικά παιχνίδια διαστόμιον πονομοργῶν.

— Επειδὴ ἡ Αμερικανίδης ὅταν πηγάδων στὰ θεάτρα καὶ στοὺς κινηματογράφους, οινθίζειν νὰ πάρουν μαζί τοὺς σκόλους ἢ τὶς γάτες των, τὰ "Αμερικανικά" θεάτρα έγχρωμασαν τελευταῖα, ἐπτὸς ἀπὸ τὰ συνηθισμένα βεστιάρια, καὶ εἰδικά... "Ζωοφύλακας" !

— "Ετοι, καὶ νέα παιδιά ποὺ πηγάδων στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματο-γράφο, μισθωνεὶς αὐτὸν τὸ σκηνικό, ἡ τὴν γατίσι της στὸ Σιναλοϊκό τοῦ θεάτρου, ἀπὸ τὴν έλαχιστης ἀμοιβής.

— Η μεγαλείερη ιστορία ποὺ ἔχει δημοσι-ευθεὶς δῆλη σημειώσα, είναι ἡ «Ιστορία τῆς Αμερικα-νικῆς Επαναστάσεως».

— Η ιστορία αὐτὴ ἔχει δημάντια τῆς Α-μερικανικῆς Κινερονίτσεως καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ εἴκοσι τόμους, ἐκ τῶν διοίκων περιλαμ-βάνει 1.000 σελίδες.

— "Ολοι οἱ τόμοι τοῦ ἔργου αὐτοῦ καταλαμ-βάνουν ἔκτιστη τριάντα ποδῶν καὶ ζυγίζουν 200 δισάδες.

— Η Ιστορία της αὐτῆς ἔχει δημάντια τῆς Α-μερικανικῆς Κινερονίτσεως καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ εἴκοσι τόμους, ἐκ τῶν διοίκων τὰ Εδρωτακά τοῦ.

— Η τύχομαρτ Γαλλική σημαία ἔχει πολυμορφω-τήμη γιὰ πόρτη φραγᾶ κατὰ τὸ 1793. Η Ἀγγλικὴ τὸ 1801, η Ιταλικὴ τὸ 1848 καὶ η Γερμανικὴ τὸ 1871.

— Έτει τὸν 125 ἀποικιῶν ποὺ ἔχουν τὰ διά-φορα κράτη σ' δῆλο τὸν κόσμο, η Μεγάλη Βρετ-ανία ἔχει ὑπὸ τὴν κατοχὴ της 48 καὶ η Γαλλία 32. Η ὑπόλοιπες ἀποικίες ἀνήρουν σὲ διάφορα ἀλλα κράτη.

— Στὴ τὸν 125 ἀποικιῶν ποὺ ἔχουν τὰ διά-φορα κράτη σ' δῆλο τὸν κόσμο, η Μεγάλη Βρετ-ανία ἔχει ὑπὸ τὴν κατοχὴ της 48 καὶ η Γαλλία 32. Η ὑπόλοιπες περιοχές περιλαμβάνει 1.000 σελίδες.

— Οι θεατρικὲς σημαία τοῦ θέατρου Σάνδοντος δημιουργούνται καὶ λατονήν τῶν γυναικῶν δῶλων στὸν βάρους τοῦ σώματος των. "Οσο περισσότερο ζυγίζουν ἐκεὶ η γυναικεῖς, τόσο δραστέρες θεω-ροῦνται.

— Τὰ τηρεγραφικὰ καλύδια ποὺ διέχονται ὑπὸ τὸν Ἀντλαντικὸν ὥκενον, είναι ἔνδιφ δεκατετέντε. Η ἀξία τὸν καλιδίων ἀνερχεται σὲ 25.000.000 λιρῶν.

— Στὴν Ἀγγλία, ὁ ἀριθμός τῶν ἐκ γενετῆς τυφλῶν ἀναλογεῖ σὲ ἔχεινται 1.000.000 "Αγγλῶν".

— Στὸ Θίβετ ἡ ἔθνοσάδε εἶχε πέντε ήμέρες. Τὴν ἡμέρα τοῦ Σιδήρου, τοῦ Σελήνου, τοῦ Υδατος, τῶν Φύλλων καὶ τοῦ Εδάφους.

— "Ενας Ἀγγλὸς σπασιτοκαλόγος ὑπελόπετο, δραγάστησε, κατά μέσον δρον, 6.500 ήμέρες, ἐκουμήνης 6.000 ήμέρες, διεσεκάδεισε 4.000 ήμέρες, δύνησαν διαδίζοντας ἐκεῖνος 12.000 μιλλῶν καὶ ἀρρώστησε ἡ ἀδι-νήτρες 500 ήμέρες.

— Η ἑπτάεις επιδροδραμικὲς ιστήραγγες τοῦ Λονδίνου ἔχουν μῆρος 101 μιλλίων, η δὲ πατακευή των ἔχει στοιχίσει 2.000.000 λιρῶς.

— Στὸ Ζωολογικὸ Μουσεῖο τῆς Ν. Υόρκης ὑπάρχει μὲ καλοσ-σιαί φαλάνα, βάρους 100 τόνων.

— Για νὰ λάβετε μὲ δῆλα τὸν μεγέθους τοῦ τεφαστού αὐτοῦ κρή-τους, ἀφεῖ νὰ σᾶς πούμε, δτι μονάχα ἀπὸ τὴ γλώσσα της μισθεῖται νὰ ἔχασθε ἔνας τόνως ἐλαίου !

— Τὸ πρῶτο χαρτονόμισμα ποὺ ἐκπιλοφόρησε στὸν κόσμο κατὰ τὸ ἔτος 800 μ. Χ. ἤταν Κινέζικο.

— Κατά τὸ τελευταῖο ἔξαρτον, ἔγινε στὰ "Αμερικανικά" βιρσοδε-βρεῖτα, η κατειργασία 500.000 δερμάτων κροκοδελῶν, ισαρθρίμων φιδιδῶν καὶ 1.000.000 σαυρῶν. "Ολι αὐτὰ τὰ δέρματα είλαν έμπορικὴ ἀξία 15.000.000 δολαρίων.

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ